

Antoni Llena defensa Balthus contra el puritanisme

L'exposició de l'artista al Palau de la Música sorgeix de la inquietud que li va provocar una insòlita petició al Met de Nova York

3 min. BARCELONA 13/02/2019 22:40

A.R.T.

0

Comparteix

Guarda

Antoni Llena dins l'exposició del Palau de la Música. / FRANCESC MELCION

L'actualitat social i política remou el silenci de les matinades en què Antoni Llena es posa a dibuixar al seu estudi. El gruix de l'exposició de l'artista que obre dijous al Palau de la Música són un centenar de dibuixos inèdits sorgits de la inquietud que li va provocar la petició al Met de Nova York: una veïna va demanar que retirés un quadre de Balthus, *Teresa somiant*, perquè considerava que afavoria el vuyerisme i la cosificació dels nens. "Tornem a l'època de Savonarola", afirma amb rotunditat Llena, que defensa "l'ambivalència" que hi ha en les obres dels grans artistes entre "la puresa màxima i absoluta i el que pot semblar pervers". "Totes les contradiccions, entre el sublim i el demoníac, es troben lligades en un punt d'esclat", diu.

Des que va tenir una crisi creativa, va sentir la necessitat de recórrer a artistes estimats, com Balthus. Tot i així, en cap cas els aborda de manera literal després de tornar a mirar les seves obres: "A Balthus l'he recuperat des de la memòria, a partir de les seves obres que han passat per les meves entranyes. No és tracta només d'una fascinació plàstica sinó també per qüestionar el moralisme", subratlla l'artista.

En els dibuixos dedicats a Balthus, hi apareixen sovint els canelobres i els gats de l'artista, sexes femenins i un dit acusador i un altre que es posa en una ferida. També hi ha referències a l'obra d'Antoni Tàpies i Joan Miró, amb qui Balthus es va relacionar. Tot i ser més figuratius que altres, aquests dibuixos mantenen la força i la càrrega espiritual de l'obra de Llena.

Els dibuixos que reuneix al Palau amb el títol de *SOS: senyals de fum des d'un subsoles* remunten al 2017 -també hi ha una altra sèrie al vestíbul, fosca i esclatant, de l'any 2009-. Cada mes, tracta una temàtica. L'actualitat també s'hi ha fet present amb dues referències al Procés: durant les festes de Nadal va dibuixar la figura de la Caritat romana com un bàlsam per a les privacions dels presos polítics, i va tornar a *Saturn devorant un fill*, de Goya, com una metàfora d'"una Espanya grisa" que devora "els seus millors homes". "Sempre he sigut bel·ligerant, estant en contra del món. Però si no ets literal, que ho detesto, no ho entenen, pensen que has de ser un cronista".

Antoni Llena va inaugurar fa pocs dies a la galeria novaïorquesa Henrique Faria la seva tercera exposició als Estats Units. Inclou dibuixos, pintures i escultures de tota la seva trajectòria: "Sempre hi ha un diàleg entre diferents moments", conclou l'artista.